

SLOVENSKI NAROD.

Iskaha vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ograrske dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 80 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leta 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljavitve naročnine se ne ozira. — Za osamlila se plačuje od peterostopne petiti-vrste po 12 h, če se oznanila tiska enkrat, po 10 h, če se tiska dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravljalstvo je v Knafljevih ulicah št. 5. in sicer uredništvo v I. nadstr., upravljalstvo pa v pritličju. — Upravljalstvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, osamlila, t. j. administrativne stvari.

Mesečna priloga: „Slovenski Tehnik“.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravljalstva telefon št. 85.

Mrzlica jih je stresla.

Poglavar mednarodnega klerikalizma, Pij X. v Rimu, in poglavar mednarodnega velekapitalizma, Rothschild v Parizu, sta dobra prijatelja. Razlikujeta se sicer po tem, da je Pij X. krščen, Rothschild pa obrezan, ali interesi denarnega žaklja ju vežeta tako tesno, da sta čisto pozabila na razliko, ki jo dela med njima vera. Montagninijevi papirji so to zvezo med Pijem in Rothschildom dokumentarčno dokazali.

Velekapitalistično stališče mero-dajnih cerkvenih krogov je popolnoma naravno. Cerkev ima ogromno, večinoma krivično pridobljeno premoženje in želi to premoženje seveda ohraniti in kolikor možno pomnožiti. To isto želi tudi Rothschild. Spričo te enakosti v interesih se pač ni čuditi, da sta si največji denarni veselili v Evropi podali roko na skupno delo v varstvo denarnih svojih žakljev.

Zgodi se sicer, da grme včasih agentje rimskega papeža zoper velekapitalizem, ali ta grom delajo s plehom in hočejo z njim samo premetiti tiste sloje, ki jih velekapitalizem tišči ob tla, jih ujeti v svoje zanke in jih napraviti neškodljive. V resnih trenutkih se kaže, da je klerikalni protikapitalizem nedolžna limonada in prav nič drugega, navadno slepilo za ljudi, ki ne znajo misliti.

Doživeli smo nekaj takega ta teden. Na južnem Francoskem je nastala velikanska gospodarska kriza. Take že dolgo ni bilo v Evropi. Prizadetih je na milijone ljudi in nihče ne ve pomoči.

Kriza se tiče vinarstva. Vsa južna Francija se bavi s pridelovanjem vina. Vsako količjak pripravno ped zemlje so kmetovalci premenili v vinograd. Prideljuje se toliko vina, da ga Francija že davno ne more več prodati. Francoske vlade so se uklanjale željam prebivalstva in forsirale vinarstvo, kakor se to dela tudi pri nas, kjer bodo sčasoma nastale ravno take razmere kakor na

južnem Francoskem. Tako je prišlo, da francoski vinogradniki svojega milijone vrednega pridelka ne morejo več razpečati. Mnogo je pripomoglo k tej silni krizi tudi izdelovanje umetnega vina, ki je pospešuje posebno cukrarne, katerim to nese lepe dobičke.

Danes imamo v južni Francoski takorekoč vinarsko revolucijo in nihče ne ve, kako pomagati prizadetim slojem.

Kakor pri vsaki gospodarski socialni bolezni se je tudi zdaj oglasilo mnogo zdravnikov z vsakovrstnimi nasveti. Nastopil je tudi vodja francoskih socialnih demokratov Jaures in je predlagal, naj država prevzame vse vinograde in naj podžravi vso veliko in srednjo trgovino z vinom, tovarne sladkorja in vso alkoholsko produkcijo.

To je prvi poskus uveljavljanja parcialnega komunizma. Predlog odgovarja popolnoma socialno-demokratskemu programu. Seveda je bil v francoski zbornici takoj odklonjen. Predlog je neizvedljiv in če bi se dal izvesti, bi se čisto gotovo ne obnesel, kajti ravno na polju kmetijstva je vsak komunizem nemogoč in nesmiseln. Komunistično kmetijstvo je mogoče le potom kaznilnične organizacije, drugače ne.

Dasi je bilo vnaprej gotovo, da bo Jauresov predlog propadel, in je bilo tudi očitno, da je bil stavljen samo v agitatorične namene, je vendar mrzlica stresla ves Pijev in Rothschildov tabor in vse časopisje teh dveh mogotcev je kar iz sebe zaradi Jauresovega predloga.

Ta strah je umljiv, zakaj gotovo je, da se bo sčasoma podžravil velik del produkcije, in sicer ves tisti del, ki ga je mogoče podžraviti. Celó v Avstriji, ki je vendar precej zaostala, so se že jako konservativni krogi sprijaznili s to mislijo in silijo sami, naj se izvede podžravljenje gotovih produkcij in podjetij. Že zdaj ima država različne produkcije v svojih rokah.

Obdelovanje tobaka in pridelovanje soli je državni monopol. Država ima v oskrbi že več tisoč kilometrov železnice, je sezidala in oskrbuje velikanska javna skladišča in ima tudi različne rudnike, ki jih upravlja v lastni režiji. Država je že sedaj eden največjih podjetnikov.

Podžravljenje se bo pa še nadaljevalo. Kakor rečeno, silijo na to celo konservativni krogi. Te dni na pr. so zborovali zastopniki deželnih odborov vseh avstrijskih kronovin in so se posvetovali o saniranju deželnih financ. In kaj so sklenili? Pozvati hočejo vlado, naj podžravi velike premogokepe in rudnike in razne železnice, torej podjetja, ki dajejo ogromne dobičke, in naj iz teh dobičkov sanirajo deželne finance.

To je vendar tudi komunističen predlog, nič manj komunističen kakor Jauresov, naj se podžravijo vinogradi, cukrarne in vinska trgovina (na Ruskem je že podžravljena trgovina z žganjem) — razloček je le v tem, da je podžravljenje premogokopov, rudnikov in železnic mogoče in se bo dobro obneslo — izvedenje Jauresovega predloga pa je pri sedanjem načinu poljedelstva nemogoče in bi se nikdar ne obneslo, ne glede na to, da je popolni komunizem, popolno podžravljenje vseh produkcijskih sredstev in vsega posredovanja med producenti in konsumenti nekaj nezmiselnega, nekaj čisto nemogočega, kar se ne more in se ne bo nikdar izvedlo.

Srednja pot bo prava pot tudi v velikem boju za socialno reorganizacijo človeške družbe. Socializiranje človeške družbe je potrebno in se tudi gotovo izvrši, a v pametnih mejah. Kakor kaže sklep zastopnikov deželnih odborov, se tudi nesocialno-demokratske stranke ne ustavljajo razmeram primernemu socializiranju, v kolikor je sploh mogoče in izvedljivo. Zato pa je prav nepotrebno, da so se glasila Pija X. in njegovega

zaveznika Rothschilda tako ustrašila Jauresovega predloga, da jih je kar mrzlica stresla. Komunistična drevesa ne bodo zrasla do neba. Plašnost in zbeganost, ki je nastala zaradi Jauresovega predloga v gotovih listih — tudi „Slovenec“ spada mednje — razodeva pa jasno, kako odločni nasprotniki vsakemu socializiranju človeške družbe so rimski klerikalci. Dasi znajo toliko govoričiti zoper klerikalizem, jih vendar stresa mrzlica, če se na obzorju pojavi le majhen socialističen oblak. To kaže, da je ves krščanski socializem le humbug in pesek v oči.

Pred otvoritvijo državnega zbora.

Dunaj, 13. junija. Cesar bo čital prestolni govor vsredo, dne 19. t. m. ob 12. uri v ceremonijski dvorani na dvoru.

Ministrski preds. baron Beck se je zadnje čase opetovano posvetoval z agrarnimi poslanci. Agrarci delujejo v prvi vrsti za reformo zemljiščnega davka. Ministrski predsednik jim ni nič pozitivnega obljubil.

Krščanski socijalisti predložijo že v prvi seji zakonski načrt za obdačenje velikih trgovin. Z druge strani se bo predlagalo obdačenje konzumnih društev.

Soc. demokratični poslanci imajo jutri in pojutrišnjem posvetoovanja v poslanski zbornici zaradi klubovih pravil. Že sedaj je gotovo, da bodo vsi soc. demokratični poslanci tvorili samo eno zvezo. Glede narodnih vprašanj ostanejo mero-dajni sklepi brnskega kongresa.

Štirje židovski poslanci dr. Straucher, dr. Gabel, dr. Mahler in Staud si ustanove poseben klub v državnem zboru.

Zadnje državnozbornske volitve.

Gradec, 13. junija. V Gradcu in Mariboru izvoljeni poslanec

Resel se je odločil za mariborski mandat. Za graški mandat bo stranka kandidirala ali urednika Högerja, ki je na Dunaju propadel pri volitvah, ali pa Exnerja, ki je propadel na Češkem.

Dunaj, 13. junija. Proti bivšemu ministru Wittku nastopita dva liberalna kandidata, dvorni svetnik Burckhard in finančni komisar dr. Waber. — Proti kršč. socialnemu kandidatu Pabstu, ki kandidira v 7. dunajskem okraju, postavijo vse napredne stranke skupnega kandidata inženirja Strassla.

Nagodbena pogajanja.

Dunaj, 13. junija. Neki član avstrijske nagodbene delegacije se je izjavil o stanju dosedanjih nagodbenih pogajanj: „Štirje dnevi, ki smo jih prebili v Budapešti, so pomaknili nagodbo za velik korak naprej. Prvič so se pokazali jasni obrisi bodoče nagodbe. Tretjina nagodbe, med temi užitinski davek in veterinarske zadeve, se smejo smatrati za dognane. Največje ovire bodo delala železniška vprašanja; vendar bo celo delo končano do sredi meseca julija, ako se ne pojavijo nove ovire.“

Hrvatje v skupnem državnem zboru.

Budimpešta, 13. junija. Nadaljevala se je razprava o novi pragmatiki za železničarje. Prvi je govoril hrvaško posl. Purić, ki je posebno napadal ministra Josipovića, češ, da je popolnoma nesposoben, brani hrvaške temeljne zakone. Nadalje je dokazoval, da je hrvaška država že obstala, ko še o ogrski državi sluha ni bilo. Izjavil je, da te predloge ne bodo nikoli respektirali na Hrvaškem, tudi če postane zakon. — Posl. Vlad (Rumun) je podpiral v svojem govoru hrvaško stališče, ker imajo govoricu na svoji strani. Madžarski poslanci so zaradi tega hoteli smešiti govornika, češ, da je zaveznik Hrvatov. Posl. Zagorac je zaklical: „Hrvaški minister Josipović naj se uči pri nemad-

LISTEK.

Cinik Steska.

(Dalje.)

V.

Tretjo soboto dopoldne se je vrnil Steska s svojega potovanja. S seboj je pripeljal slugo z imenom Antonio, ki je bil rodom Italijan. Prej je služil pri pokojnem stricu, in Steski je tako ugajal, da ga je odpeljal takoj s seboj. Po prihodu je bil Steska izmučen in je zato legel in zaspal. Popoldne okrog štirih je vstal in pričakoval svojih znancev.

Najprej je prišel pisatelj Košenila z viržinko v ustih. Vrata je hrupoma odprl in zaprl, potem je vzel iz ust viržinko in pljunil po preprogi. „Sicer!“

Pljunil je v drugo, del viržinko v usta in med zobmi pozdravil. Nato je sedel in rekel, da so redakterji svinje. Povedal je tudi, da se je pred tremi dnevi napil in da vstopi zdaj najbrž v društvo abstinentov. Zdjaj še pije samo s sodavico pomešano vino in sicer tako, da je k večjemu ena pe-

tina vina, a štiri petine vode. No, tudi to bo v kratkem opustil.

Drugi, ki je prišel kmalu nato, je bil nadporočnik Gregor z malo Nino, ki je bila tisti dan posebno tiha. Sedla je na zofu v kot in je potegnila pred se gardino od okna, ki je bilo koncem sobe. Gregor sam pa je bil tisti dan zelo razpoložen. Odložil je sabljo in prižgal cigareto in šalil se pri tem s Stesko o dedščinah.

Kmalu na to je prišel tudi glasbenik Ivanić tako razpoložen, kakor je bil vedno. Čuli so ga že po stopnjicah, ko je stopal navzgor polglasno počoč, in nato se je veselo prismejal v sobo.

Steski je prišlo na pamet, da bi se oprostil pri Poljakovi, ker se ni zjutraj javil ob svojem prihodu.

„Moment, prosim gospoda! Oprostim se pri gospodinji!“

„Kaj je lepa in mlada?“ — je vprašal Ivanić.

„Pod trideset let!“ — je rekel Steska in je šel preko sobe.

„Pozovi jo, dragi moj, pozovi! Si ti pravi človek, ko je nikoli ne pozoveš. Stori, torej, gospodine moj!“

Ivanić je sedel pri tem za gla-

sovir, ki je stal v kotu in zaigral in zapel lahko dunajsko melodijo.

„Ein blondes Muschelhaar,
zwei heisse Feuerrädel!“

Nato je vstopila udova Poljakova v spremstvu Steske in se predstavila po vrsti. Košenila je prišel pri tem v zadrego, viržinka mu je padla na tla in več isker se je razpršilo po preprogi. Zadušil je z nogo pobral smodko in potem podal svojo veliko in košeno roko.

„Pisatelj Košenila.“

Nadporočnik se je predstavil z vso udvorljivostjo in poklical je nato Nino, ki je stopila izza gardine in ponudila svojo drobno in okroglo roko.

„Jaz sem Nina —“ je rekla s čisto drobnim glasom, in vdova Poljakova je je poljubila na čelo.

A Ivanić se je predstavljal docela razposajeno. „Jaz sem muzikant,“ je rekel in je sedel tik k Poljakovi.

Antonio je prinesel na mizo vina, in ko je odprl vrata, se je čulo, kako se je jesila nad njim zunaj Teresa.

„Brna italijanska neročna...“

Vrata so se zaprla in glasovi so bili neumljivi.

Nadporočnik je pripovedoval izpočetka o življenju sploh, potem je prešel na ljubezen in odtod na zakonsko srečo. Naposled je govoril o samoti in zatrdel, da se človek najo docela privadi.

„Sredi nje — je rekel — dobi vse življenje seveda popolnoma drugo lice. Dogodki, ki so sicer v življenju skrajno malenkostni, dobe velik pomenu.“

Poljakova se je z njim strinjala in mu je segla mahoma v besedo.

„Da . . . namreč glejte! Jaz živim tako v samoti in res je, da tri dni pomišljam o tem, če mi izroči kdo od te in te osebe pozdrav ali če pogleda na moje okno neznan človek in gleda malo dalje, kakor se zgodi to mimogrede.“

„Oj, Grigorije i gospodja,“ je vzkliknil Hrvat, „vidva oba sta preveč sentimentalna. Hodita, mislita, živita nekakšnim spominov, ampak to ni zanimivo, ne pametno. Jaz mislim, da je treba živeti s sedanjostjo in ne z minulostjo, ne bodočnostjo.“

„Zame nima minulost pomenu,“ je rekla Poljakova in je vzela eno od slaščic, ki jih je prinesel Antonio.

Do tedaj je Steska molčal, a zdaj je prišel z običajnim prezirljivim tonom.

„Jaz vas ne zapopadem, kaj hočete s frazami, kakor so ljubezen, mladost, simpatije, samota in druge podobne neumnosti. Med mladimi ljudmi sploh ni govora o ljubezni. To zblíževanje, ki obstoja med njimi, je docela fizično in ima vzrok v naturi sami. Pri nekaterih je jačje in pri drugih slabše, in odtod bi se dalo dobro razlagati, zakaj se toliko in toliko možkih in žensk ne omoži, oziroma oženi.“

„In sroe?“ — je vprašala pozorno Poljakova, ki je imela ves čas vanj uprte oči.

„Ah, draga moja, srce nima pri tem nobenega posla. To je fraza, ki so se ljudje navadili nanjo. Ravno tako bi n. pr. lahko govorili zaljubljeni, jaz te nosim v plečih, ali v peti . . .“

„To bi bilo celo primernejše“ — je dodal Košenila z debelim basom in se široko zasmejal. „Jaz, pri moji veri,“ — je nadaljeval — „imam že rad ženske, ampak po svoje!“

žarskih narodnostih, kako je treba braniti hrvaško stvar. — Poslanec Brlić je pojasnoval zakonski načrt z jezikovne strani. Zahteval je, naj se razmerje med Ogrsko in Hrvaško revidira ter se v ta namen odpošlje regnikolarna deputacija.

Nemci v Galiciji.

Lvov, 13. junija. Nemško časopisje naznanja, da si ustanove Nemci v Galiciji svojo zvezo ter nameravajo ob enem izdajati tudi svoj tednik. „Nova Reforma“ imenuje to napoved vojne Poljakom ter napoveduje, da bodo Poljaki opustili svojo dosedanjo potrpežljivost napram nemštvu ter radikalno spremenili svoje postopanje. Predvsem da je treba odpraviti zadnje ostanke nemških šol iz dežele, za kar daje Poljakom njihova avtonomija popolno pravico. Trgovci in industriji pa morajo napovedati boj kot vsemu, kar je nemško.

Madžarske zahteve.

Budimpešta, 13. junija. Danes je bilo vpisanih v parlamentu več dalekosežnih predlogov. Posl. Mezőffy (nar. socialist) je zahteval splošno, enako in direktno volilno pravico po občinah, posl. Lengyel pa samostojno ogrsko armado, samostojno carinstvo, samostojno banko in pariteto pri zunanjih zastopih. Seveda so bili ti predlogi stavljeni le v senzijske namene.

Nova vlada v Bosni.

Zagreb, 13. junija. „Agr. Ztg.“ poroča s primerno rezervno, da bo podmaršal Varešanin, ki je določen za naslednika Alboriju, kot poveljnik nad Bosno in Hercegovino, prevzel le vojaško upravo, dočim bo civilno upravo prevzel hrvaški ban. Na Dunaju so baje sklenili, centralizirati hrvaške dežele.

Volitve na Rumunskem.

Bukarešta, 13. junija. Sedaj so končane volitve v rumunski senat. Liberalna vlada je dosegla velike uspehe. Vkljub agrarnim nemirjem je tretji volilni razred, ki ima le kmetijske volilce, soglasno nastopil za liberalno vlado.

Vinorejski štrajk na Francoskem.

Pariz, 13. junija. Danes je v vinorodnih okrajih zopet odstopilo 150 občinskih zastopov. Zaradi tega se ne morejo vršiti vojaški nabori.

Dogodki na Ruskem.

Petrograd, 13. jun. Agrarna komisija je sprejela princip prisilne razlastitve posestev, zavrgla pa princip o ustanovitvi narodnega deželnege fonda.

Varšava, 13. junija. V Šadrinsku je neki delavec iz političnih nagibov ustrelil garnizijskega načelnika.

Petrograd, 13. junija. Minister zunanjih del Isvolski je podal v proračunskem odseku daljšo izjavo

Gregor je vlnudno ugovarjal in dokazoval docela nasprotno.

„Ti govoriš tako,“ — je rekel — „ker še nisi imel nikoli prilike, da bi kaj resnično čustvenega doživel. No, mogoče je tudi, da je pri tem res nekaj kriva tvoja posebna natura. Nimaš tistega, kar nazivljejo ljudje srce v prenešenem pomenu.“

Tazadnja opazka je bila Steski všeč, in zato se je nasmehnil in pogladil kratko pristriženo brado.

„No, to je menda resnica!“

„Ah, vi ste naravnost čudovit človek! Vi se znate nekako pretvarjati... oprostite, jaz ne morem najti za vas primernege izraza.“

To zadnje je izrekla Poljakova in na njenem obrazu je bil še ves čas tisti veseli in zadovoljni izraz, s katerim je stopila v sobo.

„Oprostite,“ je rekla, „ali ste že vi kdaj ljubili?“

„No, o tem sem že enkrat povedal svoje mnenje. Vsak človek se mora enkrat iznoretiti, in jaz sem tako že napravil!“

Nato je prinesel Antonio karte, in potem so se kartali. Proti večeru, ko se je storil mrak, je igral Ivančić na klavir nekakšne orientalske pesmi, in Poljakova je postala pri tem za-

o razmerju z Japonsko. Rekel je, da je trdno uverjen o stalnosti mirnih in prijateljskih razmer med obema državama.

Dopisi.

Iz Domžal. Da vročina pritiska, pozna se tukajšnjim dopisunom klerikalnih cunj „Domoljuba“ in „Slovenca“, kajti možgani so jim zavreli. Ko jih je najbolj prijelo, zaleteli so se v „belega moža“, (tako imenujejo v svojih lažnivih dopisih gospoda nadučitelja Engelmana), češ, da bere „Učit. Tovariša“ in druge liberalne liste in da je agitiral za Sršena. Joj, joj! taka pregrešnost. Njemu in drugim naprednjakom podtikajo, da so podpisavali glasovnice. Sram vas bodi, ker dolžite druge, kar ste delali sami v največji meri! Kar je naprednjakov, se lahko na prsi potrka, da smo volili po lastnem prepričanju in prosti volji in da smo sami podpisali svoje glasovnice. Znamo jih, slišite! Pri nas ni klerikalne teme in nimamo mreane na očeh. Analfabeti pa so vaši, zato ste jim podpisavali glasovnice. Kdo je podpisal največ glasovnic, ve najbolj beneficitat, g. Bernik in pa slavninar ter fiziolar Cerar. Pišejo tudi, da pljuje v lastno skledo, kdor ni volil Kreka. To je pa že preneumno. Tega dopisnika bi kar Čičem prodali, da bi jim jesih vozil, ker tako kisle spušča iz svojih vrelch možganov. Ne bomo se več prerekali s temi subjekti, konstatiramo samo to, da od naprednjakov ni imel niti gosp. nadučitelja Engelman, niti kateri drugi tuje glasovnice v rokah. Vsak svojo pa smota menda že smeli podpisati brez dovoljenja in diktiranja voditeljev analfabetskega kora.

Iz Zagorja na Pivki. Gospodarski odbor naše sosese je bil vložil prošnjo meseca novembra l. 1903. za pogozditev še ostalega dela parcele, imenovane Reber, ki leži blizu vasi Juršiče. Do sedaj se ni v tem oziru še nič storilo. Kaj je temu vzrok? Treba je namreč, da se prepirljiva meja med omenjeno parcelo in med zemljišči Juršičkimi uravnava. Bilo je leta 1897., ko se je omenjena parcela pogozdovala, tisti čas pa je nastal preprič med Zagorci in Juršičani zaradi prave meje ter je ostal precejšnji del parcele brez nasadbe. Nekateri pravijo, da so naši možje v sporazumu z Juršičani sklenili neko pogodbo v navzočnosti lokalnega komisarja G. Frana Župnika ter so eni in drugi pogodbo potrdili v ta namen, da se bo v kratkem prava meja določila postavno, in to se je tudi obljubilo, storilo pa ničesar. Juršičani pasejo po dotičnem prostoru, Zagorci pa davke plačujejo, iz tega vsak lahko spozna, da se nam Zagorcem godi velika krivica, torej prosimo slavno c. kr. deželno komisijo agrarskih operacij, naj blagovoli tako ukreniti, da se prepirljiva meja postavno določi in uravnava.

Več davkoplačevalcev.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 14. junija.

— **Kdo bo predsednik poslanske zbornice?** Vse kaže, da se vname velik boj za to, kdo zavzame mesto predsednika. Ker imajo v parlamentu Slovani večino, bi bilo naravno, da pride na to mesto Sloven.

mišljena. Nino je bilo malone strah, vstala je, šla h Gregorju in mu sedla v naročje. Naslonila se mu je na prsi, in tako v raku je bilo njeno lice belo kakor od kamena in do ramen gole roke kakor od alabastra. Poseben vpliv je dobil človek, če je pogledal v široko odprte temne oči sredi njenega belege obraza. Poljakova je to čutila in mahoma si je želela moža in obitelji in srečnega in ne tako grozno tihega življenja.

Košeniła, ki je sedel večinoma mirno in pil zadnji čas močno vino, je bil pričel citirati Heinejeve pesmi.

„... Ich weiss das schönste auf Erden, der Frühling und die Liebe es muss zu Schanden werden!“

Potem je molčal, pomislil in povedal drugo:

„Also fragen wir beständig, bis man uns mit einer Hand voll Erde endlich stopft die Mäuler. Aber ist das eine Antwort?“

In potem se je menda domislil na neko veliko damo in je pripovedoval o njej: „Sicer — ona je kolós, kolós... Eine Gigantin...“

„Sie hat schon in der Wiege zwei junge Katzen erdrückt!...“

Čehi se močno za to zavzemajo, a nimajo dosti upanja, da bi se dal doseči ugoden uspeh. Ker se naši klerikalci tako radi sklicujejo na praške „Nar. Listy“ ne bo odveč, če navedemo, zakaj mislijo, da predsednik ne bo Slovan. Vzroki so sledeči: 1.) ker bodo neklerikalne nemške stranke raje glasovale za Nemca, četudi je klerikalec, kakor za Slovana; 2.) ker ni gotovo, da bodo vsi socijalni demokratje glasovali za Slovana; 3.) ker bodo slovenski klerikalci raje glasovali za nemškega klerikalca kakor za Slovana. Kakor se vidi imajo „Nar. Listy“ prav slabo mnenje o narodnjaštvu slovenskih klerikalcev, četudi pravijo ti vedno in vedno, da so najboljši zavezniki Čehov.

— **Manifestacija za slovenske univerze** se vrši na Dunaju v četrtek, dne 20. t. m., ob osmi uri zvečer v veliki dvorani hotela „Savoy“ (VI., Mariahilferstrasse 81). Zahtevati moramo, da se potom zakonodaje zamudi popolno slovensko vseučilišče v Ljubljani in takoj otvori pravniška fakulteta, za katero imamo že vse predpogoje. Pridružiti se hočemo tudi enakim zahtevam drugih slovanskih narodnosti v Avstriji in s tem jasno pokazati, da je blagor in povzdiga kulture vsakega posameznega slovanskega naroda zadeva nas vseh. Dunajski Slovenci, udeležite se tega slavnostnega zborovanja kar mnogostevilneje, manifestirajmo zopet enkrat dostojno za našo slovensko univerzo v Ljubljani. — Sklicatelji.

— **„Kmetška stranka“ na Gorškem.** Včeraj se je vršilo „pri Jelenu“ v Gorici zborovanje za Kmetško stranko gorško. Zborovanja se je udeležilo okoli 250 oseb, klerikalcev nič. Glavni govor je imel dr. Franko, ki je govoril o kmetijskih potrebah, o povzdigi kmetijstva, omike, gospodarske osvoboditve, o enakopravnosti. V verske stvari se stranka ne bo vtikala. Glede glasila se še domenijo. Izvoljen je bil pripravljalni odbor, ki sestavi program. Nehoté se mora človek vprašati: Kje so pa bili različni gospodje te nove stranke dozdanj?

— **Deputacija iz Gornjega grada** je bila baje pri državnih poslancih Hribarju, Ježovniku in Robleku, da jih naprosi, naj bi se pri vladi zavzeli za to, da bi se okrsodišče ne prenesto iz Gornjega grada. Koliko je na tej vesti resnice, ne vemo, omenjamo samo, da to poroča resnicoljubni „Slovenski Gospodar“.

— **Po Koblarjevem zgledu.** V Stradenu na Štajerskem je umrla decembra 1906 kočarica, ki je zapustila za 2000 K premoženja. Pred njeno smrtjo je lazil okrog nje ondotni dekan, ki ji je napravil testament, po katerem dobi cerkev 40% od tega denarja, to je 800 K, njen spovednik to je dekan stradenski pa 200 K. Sestavljenec testamenta je privzel v pisanje dostavek, da tisti, kdor bi hotel izpodbijati oporoko,

Ko so odšli vsi trije gostje, je sedla zdova Poljakova na svoje mesto nazaj in je nepričakovano spregovorila.

„Jaz si domišljudem, je rekla, „da imam jaz mnogo nagnenja in smisla za obiteljsko življenje. Kaj mislite vi k temu, gospod Steska?“

Steska se je v prvem hipu iznenadil, a potem je skomizgnil ravnodušno z ramami.

„Jaz“ — je rekel — „no, jaz mislim, da pojdem zdaj spat.“

Tisti večer je hodila Poljakova še pozno v noč po svoji spalni sobi in je premišljevala o svoji bodočnosti. Pri tem so ji prišle na pamet besede Gregorja, ki je poudarjal, da je treba predvsem vedno živeti s sedanjostjo. Bodočnost potem že pride sama ob sebi.

„Bodočnost že pride, — ampak uravnati, prilagoditi si sedanjost“ — je mislila Poljakova, ko se je razpravljala, in končno se je nasmejala sama sebi.

„Nimamo talenta, nimamo talenta!“

Nato je pokleknila slečena h klečalniki, molila je nekakšne dolge nemške molitve in legla potem v posteljo. (Dalje prih.)

ne dobi ničesar. Ta dekan je pa tič! Gotovo bi ga ljubljanski škof vzeml v svojo službo, da bi mu tuintam preskrbel kak tisočak za njegove zavode.

— **Iz politične službe.** Deželni vladni konceptni praktikant Josip Friedl je imenovan za dež. vladnega koncipista.

— **Odlukovani ognjegasci.** Člani prostovoljnoga gasilnega društva v Mokronogu gg. Franc Bevc, Josip Dolinar, Franc Novak, Josip Selko iz Mokronoga in Ivan Gačnik iz Trziča so dobili za 25letno zaslužno delovanje častno svetinjo.

— **Ljubljanski „Sokol“** priredi jutri, v soboto, ob 8. uri zvečer v telovadnici v „Narodnem domu“ predavanje „Praga kot kulturno središče Čehov“. Predava g. dr. P. Pestotnik. Kazale se bodo tudi skioptične slike. V dvorano se postavljuje pogrnjene mize. Vstopnina: za člane 20 v, za nečlane 40 v, dijaki so na galeriji vstopnino prosti.

— **Žensko telovadno društvo** v Ljubljani vlnudno naznanja, da v soboto, dne 15. t. m., ni telovadbe.

— **Dve javni produkciji gojencev „Glasbene Matice“** v soboto, dne 15. in v torek, dne 18. junija 1907 vsakokrat zvečer ob polu osmih v zgornji veliki dvorani „Narodnega doma“. Spored produkcije dne 15. junija 1907: 1. F. B. Mendelssohn: Pesem brez besed v g-molu, op. 53, št. 3 za klavir. Svira gđ. Justina Beuc. (Sola gosp. J. Procházka, VIII. razred). 2. Jansa: Concertino v d-duru za gosli s spremljevanjem klavirja. Svira gosp. Viljem Ločnik. (Sola g. J. Vedrala, IV. razred). 3. a) F. B. Mendelssohn: Pesem brez besed, op. 19, št. 3; b) J. Raff: Tour à cheval, op. 75, št. 8. Na klavirju svira gđ. Ana Železnikar. (Sola g. F. Gerbič: a) K slovesu, b) Zdravica, pesmi poje gospod Rudolf Trošt. (Sola g. Fr. Gerbič, I. razred). 5. V. Popp: Ogrska pastoralna fantazija za flavto s spremljevanjem klavirja. Svira gosp. Rajko Stojec. (Sola g. A. Breznika, III. razred). 6. a) Hildach: Pomlad je prišla, b) Mozart: Arija paža iz opere „Figarova svatba“, c) Schumann: Nikar me ne vabite, poje gđ. Ana Bartl. (Sola g. M. Hubada, II. razred). 7. F. Schubert: Impromptu v es-duru, op. 90, št. 2 za klavir. Svira gđ. Danica Kobler. (Sola g. J. Procházka, VII. razred). 8. Accolay: Koncert za gosli v a-molu s spremljevanjem klavirja. Svira g. Kazimir Glowacki. (Sola g. J. Vedrala, IV. razred). — Začetek produkcije točno ob polu osmih, konec ob devetih. — Vstop prost na sedeže in stojišča. — Rezervirani in numerirani so nekateri sedeži po 1 K, da se njih poslužijo ono občinstvo, ki hoče v pokritje stroškov kaj žrtvovati. Dobivajo se v trafiki gospe Šešarkove v Šelenburgovih ulicah in na večer produkcije pri blagajni. Spored se dobi istotam brezplačno.

— **Deželno društvo državnih pisarniških oficijantov in pomočnikov za Kranjsko v Ljubljani** vabi vse kolege na važni nujni sestanek, ki se vrši jutri, v soboto dne 15. t. m., ob 8. uri zvečer v salonu gostilne „Pri novem svetu“ na Marije Terezije cesti, na katerem se je zediniti glede važnih nasvetov „Zveze“ na Dunaju, ter odposlanstva delegata h konferenci načelnikov in manifestacijski shod dne 23. t. m. na Dunaj, nakar se tudi člani z dežele opozarjajo.

— **Tragičen konec školovega žrebca.** „Slovenec“ poročevalec iz občinske seje z dne 12. t. m. se zgraža nad tem, da klavnično ravnateljstvo priporoča onim slojem ljubljanskega prebivalstva, ki si ne morejo dnevno nabavljati drage govedine, uživanje zelo cenega in pri tem vendar prav redilnega in okusnega konjskega mesa. Smešno se mu tudi vidi, da bi konji, čim prične pojmajati njihova uporabljivost, enako starim kravam-mlekaričam romali v klavnico in se ne bi na stara leta trpinčila uboga izdelana kljuseta. Dokler ne dobimo celega poročila klavničnega ravnateljstva v roke, bi pripomnili le toliko, da je prišel „Slovenec“ zopet enkrat pošteno navzkriž s svojim knezom in škofom, ki se je pravočasno otrešel imenovanih predsodkov. V spomin nam prihaja povest o škofovem žrebcu, ki je napravil pred nekaj tedni toliko veselosti in smehu po ljubljanskih krčmah: Tri leta se je vozil Prezvizišeni z iskrim rdečim konjem. Vse je občudovalo čilo in poskočno knežjo žival. Imel pa je konj le to napako, da se je včasih čudno vzburlil, čemur se je dobro ljudstvo zelo čudilo, ker je bilo prepričano, da se Premilostljivi vozijo s skopljencem. Ko je nekje ob priliki

škofje vizitacije jahala pred težko škofovo ekipažo ponosna četa kmetijskih nadebudnih veljaških sinov na okinčanih kmetijskih kobilah, spozabila se je knežja žival tako, da se je vedla naravnost izpodtakljivo in pohujšljivo. In tedaj je bila usoda srborite živali zapečatena. Dasi bi se škofovski Bučefal lahko še dve desetletji veselil haremskega življenja v prosopeh in povzdigo kranjske konjereje, namenil ga je vendar Prezviziški kot konjsko pečenko ne mnogoštevilnim svojim gojencem, ampak gotovim ljubljanskim slojem. Za 75 gl. prodan je romal žrebec v klavnico. Vsi poskusi, odvrti njegovo Prezvizišnost od krutege ukrepa, ostali so brezuspešni: Ponujalo se mu je na mestu za krasnega konja 300 gl.; nasvetovalo se mu je naj da preživahno žival v živinsko bolnico, da se tamkaj „popravi“ in se mu čez dva tedna vrne za vedno krotka in pohlevna v daljnjo uporabo. Zaman! Žrebčeva nečista nagnjenja so Prezvizišnega pregloboko užalila. Počil je smrtni strel! — Brzo se je raznesla po širni Ljubljani in bližnji okolici vest o tragični usodi lepega škofovega kopitarja. Trumoma je hitelo mnogobrojno občinstvo h konjskemu mesarju, da prejme za mal spomin košček brhke živali, ki je spravila, kakor so časopisi poročali, višjega dušnega pastirja trikrat v smrtno nevarnost. V ljubljanskih predmestjih je prijetno zadisalo po okusni konjski brzoli in stotero in stotero tužnih obrazov se je razjasnilo pri pogledu apertine velike porcije, ki jo je biskup ljubljanski v svoji darežljivosti in človekoljubnosti serviral nižjim slojem.

— **Kam naj izvažata naša država obrtne izdelke?** Na to vprašanje odgovarja „Slovenec“ in pravi, da more naša država izvažati svoje obrtne izdelke samo na Balkan. Ni nam pač treba naglašati, da ta trditve ne odgovarja resnici, saj je znano, da se izvažata največ naših obrtnih izdelkov v orient in v Egipt, kjer je glavno tržišče za naše obrtne in druge proizvode. In zakaj zabiruje „Slovenec“, da je edino tržišče za te proizvode Balkan? Zato ker ve, da se bodo preje ali sleje morale odpreti naše državne meje za uvoz živine iz balkanskih držav, pred vsem iz Srbije ne morda radi tega, ker ne more Avstrija sedaj nikamor izvažati svojih obrtnih izdelkov, marveč zategadelj, ker je vobče nemogoče trajno zapreti svoje meje proti kakršnikoli državi. Škofov list hoče sedaj svojim čitateljem natveziti, da bo vlada uvoz živine iz Srbije dovolila samo radi tega, da bo zopet mogla izvažati svoje „obrtne izdelke“ v Srbijo in druge balkanske države. Prepoved uvoza živine je naravno agrarcem zelo povoljni, ker so se vsled tega horendno zvišale cene živine. Umevno je takisto, da otvoritev mej za ta uvoz ne bo zbudila pri kmetiskem prebivalstvu posebnega veselja. Da se pa končno meje vendarle morajo odpreti in naj je to enemu ali drugemu delu prebivalstva povoljni ali ne, je jasno; zato že klerikalci sedaj slepijo javnost, da se meje odpro za uvoz živine iz balkanskih dežela samo radi tega, da bode zopet prosta pot izvozu „obrnih izdelkov“. S tem hoče go natveziti nerazsodnemu ljudstvu, da se otvorijo meje samo radi meščanskega prebivalstva ter dobiti s tem sredstvo v roke za hujskanje in ščuvanje proti onemu delu prebivalstva, ki prebiva v mestih in drugih krajih, kjer ovete obrt in industrija. Vidi se torej, da klerikalci v svojih sredstvih niso čisto nič izbirčni — naj so dobri ali slabi, samo da služijo njihovim namenom.

— **Jubilejne znamenke.** Ob priliki 60letnega vladanja cesarja Franca Jožefa prihodnje leto se izdajo posebno umetniško izvršene znamenke. Načrte zanje bo izdelal prof. Kolo Moser. Ivinarska znamenka bo imela podobo cesarja Karla VI., ona za 2 vinarja podobo cesarice Marije Terezije, cesar Jožef II. bo pa upodobil na 3vinarskih znamkah. Znamke po 5 in 10 vinarjev bodo imele podobo sedanjega avstrijskega cesarja. Znamenite bodo te znamenke, ker bodo uporabljene na njih poteze cesarjeve po najnovejših posnetkih. 20vinarske znamenke bodo imele podobo Leopolda II., 25vinarske cesarja Franca in 30vinarske cesarja Ferdinanda. 35vinarska znamenka bo kazala cesarja ob njegovem nastopu vlade, 40vinarska v 60. letih, 50vinarska pa njegovo podobo ob 25letnem vladarskem jubileju. 60vinarske znamenke bodo kazale cesarja v slavnostni obleki toisonreda, 72vinarske v maršalski uniformi na konju, one po kroni pa cesarja v Schönbrunnu. 2 in 4kronske znamenke imajo podobo zunanjege, oziroma notranjega dvornega trga. Končno se izdajo posebne znamenke za nabiralec po 10 K. Te znamenke bodo nosile cesarjev obraz en face. Izdajale se bodo te znamenke le eno leto.

— **Sentruprtakemu kaplanu** bo treba bolj gledati na prste in pristriči njega strupeni jezik. Ni mu dosti velik delokrog po lastni fari, temveč stega svoje krepilje v sosedne

občine in vtika svoj nos v stvari, ki mu niso prav nič mari. Toda vrh hodi toliko časa k vodi, da se ubije. Pokler je v „Lažljubju“ odkladal svoje duševne proizvode o kaki pogoreli hiši, o dekletu ali fantu, ki se je izneveril njegovim družbi in take vsakdanje lokalne čenče, smo mu iz srca privoščili „slavo“ lažljubovega reporterja, se smejali in radovedno pričakovali, da nam tudi naznani, kdaj pogine kak pes v St. Rupertu, koliko kokoši in svinj pokopljejo v farovžu, v katere hiše uspešno zahaja babica, koliko mernikov bira bodo dali Sentruprtčani in druge take važne novice. Toda izlivi je začel svoj srd na vsak pojav, ki ni po klerikalni volji in se zaletavati v može, ki ga sicer puste v miru, a nočejo taliti v njegov počeni rog. „Narod“ ga je že prijel enkrat ali dvakrat za kosmata ušesa. Pa kako si pomagata to rešiti! Doma jezno pija in skače, a v lažnjivi cunji „Domoljubu“ pravi: „Narod“ laže, nič ni res,“ misleč si: „moji maloštevilni backi bodo že verjeli.“ Oj ti lažljivo revš! Dokazi, v čem je „Narod“ lagal. Navedi dopis, ki se je bavil s tvojo osebicco, dobesedno ter potem stavek za stavkom obrzi. A tega ne boš storil, ker ne moreš, ker potem dokazeš svojim backom, da si lagal ti in ne „Narodov“ dopisnik. Laž, ki jo mečeš drugim, odletava nate in se te drži kot šlop kože. Svetujemo ti, da miruješ, da se giblješ v mejah dostojnosti, ako se sploh znaš, pustiš v miru bližnjaka, ki ti nič neče, ne obrekuješ in opravljajš. Seješ sovraštvo, žel boš vihar Ne „strajhaj“, sicer boš „nastrihan“.

— **Ogenj.** V Lazah je pogorela hiša posestnice Ane Alan v vsem živem, obleko in pohištvo. Škoda je 4000 K, zavarovalnina pa le 400 K.

— **Stavbna delavnost v Idrju.** Rudniški erar gradi dvoje enonadstropnih hiš za delavce na travniku v Grapi, ki ga je občina zamenjala za travnik za realnim poslopjem. Cestni erar namerava preložiti državno cesto od mestne klavnice do nekdanje erarične žage. Ob novi cesti hoče rudniški erar zidati 18 delavskih hiš. S tem bo Leopoldovo predmestje znatno pridobilo. Rudniško ravateljstvo namerava nadalje napraviti pri Kobili elektrarno, za kojoj bi se porabilo vodno moč Idrjice, ki bi se pri Beli zaježila in po rovih, oziroma železnih cevih dovajala do Kobile. Tu se zgradi poslopje za stroje in delavska stanovanja. Nove hiše zidajo: paznik Fran Vončina v Grapi, paznik Leopold Troha za realko, rudar Jakob Kristan na Čerinovši, rudar Anton Novak za Gradom, predzidava pa c. kr. rud. kancelist Filip Vidic. Čeravno se precej zida, vendar še mnogo premalo, da bi se odprglo pomanjkanju stanovanj v Idrju.

— „**Košanskega pevskega društva**“ vrtna veselica je v nedeljo prav imenitno uspeła. Oba zbora, moški in mešani, sta pela precizno in navdušeno. Igrti sta izzvala mnogo smeha ter so želi igralci mnogo prijavanja. Gospica Pepica Ferroljeva je krasno predavala Gregorčičeva „Domovina“. Pri prosti zabavi udarjali so društveni tamburaši, ki so prešli od gospe Ilce Gradove krasno trobojnico, dar vrlih koških dam. Veselico je posetilo mnogo odličnega občinstva iz St. Petra, Ilirske Bistrice, Lokve, Vrem, Oreha, Ležeč itd. Tudi domačini so v obilnem številu pokazali družtvo svojo naklonjenost. — Košana je bila v zavah. Veselico so jako povzdignili vrli Ilirsko-Bistriški Sokoli v kroju ter deputacija „Bralnega in pevskega društva Tabor“ iz Lokve. — Čast jim.

— **Nov nemški denarni zavod v Celju.** Z Julijem t. l. otvori nemška banka „Union“ v Pragi svojo filialko v Celju. — Bode-li nemška celjska „šparkasa“ vesela tega tekmeča? — Bojkot med celjskimi „Nemci“ se vsestransko širi. To more Slovencem bitti le na korist!

— **Otroški vrtec v Gabrjih pri Celju.** Iz Celjske okoliče se nam piše: Kakor slišimo, so vse formalitete dogane in otvoritvi tega za našo okoličo tolikanj potrebna vzgajališča ni nobenega zadržka več. Tudi je vrtnarica za ta zavod od osrednjega odbora naše Ciril-Metodove šolske družbe v Ljubljani baje že imenovana. — Seveda naši klerikalci celo tu skušajo delati zgago, kajti znana je njih samovoljnost in dobro znano, da jim ugaja le to, kar oni hočejo. Sicer pa naj oni na svoje stroške ustanovijo še en vrtec! To ne bode odveč, kajti v celjski okoliči je zanemarjene mladine dovolj. Tedaj kar na delo!

— **Preložen izlet.** Zaradi nepričakovanih ovir se je moral preložiti izlet mariborske, ptujske in slovenjebistriške čitalnice v Fram na nedoločen čas.

— **Krščanski božji namestnik.** V Pečicah na Štajerskem je nedavno tega umrla premožna posestnica Marija Godler. Pokojnica je bila znana kot poštena, pobožna žena, ki je mnogo žrtvovala za cerkev. Tako je

na primer dala napraviti na svoje stroške v domači podružni cerkvi nov oltar in je tudi sicer rada darovala večje vsote v cerkvene namene. Ko je pa ženica umrla, so njeni sorodniki pozabili naprej plačati pogrebne pristojbine. To je dalo župniku Matiji Vavpotiču povod, da je prepovedal grobarju izkopati za pokojnico na pokopališču jamo, svojemu kaplanu pa, opraviti ob grobu običajne pogrebne ceremonije. Ko so pogrebci prinesli mrliča k cerkvi, so zaman čakali na duhovnika, ki bi bil opravil cerkvene obrede. Razume se, da je bilo ljudstvo skrajno ogorčeno, zlasti ko se je izvedelo, da za pokojnico še niti jama ni bila izkopana. Mesto da bi ljudje molili, so glasno zabavljali ob krsti na župnika in duhovnike sploh ter se rotili, da pod takšnimi razmerami ne bodo nič več zahajali v cerkev poslušat tistih božjih namestnikov, ki bi morali oznanjati vzhvise Kristove nauke in biti vernikom v vsakem oziru pravi vzor, a žive in nastopajo kakor najhujši pagani. Kakor čujemo, se bo moral župnik Matija Vavpotič zagovarjati radi tega svojega čina pred sodiščem!

— **Detomor.** 36letna Marija Bežjak, posestnica hiš in šivilja od Sv. Marka pri Ptujju je bila obtožena pred mariborskim porotnim sodiščem, da je umorila svojega novorojenega nezakonskega otroka. Obtoženka je bila že preje obsojena na 1 mesec ječe zaradi prestopka proti varnosti življenja vsled odpravljajanja ploda, pred porotniki je bila pa oproščena.

— **Kolo je ukradel** v Mariboru Marko Hrvat iz Vradnega na Hrvaškem in prostak 97. polka v Trstu. Imel je 3 mesečni dopust in hotel z denarjem, izkupljenim za kolo, odpotovati domov. Kolo je ukradel kamnoseškemu mojstru Karlu Kooijančiču, ki je tatu zasledoval do Ptujja, kjer so ga prijeli.

— **Zažig.** 22. marca t. l. se je usmrtil v Studencih pri Mariboru posestnikov sin Anton Haček. Zapustil je pismo, v katerem je naznanil vzroke svoje nasilne smrti, zraven pa pristavil, da je Alojzij Zinkovič z Melanjskega vrha pri Ljutomeru sam kriv, da mu je 8. avgusta 1906 pogorela hiša. Zinkovič da je njemu (Hačku) ponujal 15 gld., da bi mu zažgal hišo, česar pa ni hotel storiti, zato mu je Brudnar, t. j. Matija Zinkovič zažgal. Vsled tega pisma je orožništvo začelo poizvedovati, kaj je resnice na teh besedah in dognalo, da je Matija Zinkovič res zažgal hišo Alojzija Zinkoviča, s katerim pa ni nič v sorodu. Alojzij Zinkovič je bil preje v slabih gmotnih razmerah in je dobil za pogorelo hišo 1170 K zavarovalnina. Pri nastalem ognju je bila neka viničarica z otroci v smrtni nevarnosti in ji je pogorelo za 318 K vrednosti. Zaradi tega sta stala oba Zinkoviča pred mariborskimi porotniki te dni. Sodba še ni znana.

— **Akad.-tehn. društvo „Triglav“ v Gradcu** ima svoj III. redni občni zbor dne 15. junija t. l. ob 8. uri zvečer v prostorih društva.

— **Grdo so pogoreli** klerikalci v občini Kanal na Goriškem. Na vsak način so hoteli imeti občino v svojih rokah, pri obč. volitvah, ki so pred kratkim vršile, so pa z veliko silo ujeli samo štiri odborniška mesta.

— **Za opeklinami je umrl** v bolnišnici usmiljenih bratov v Gorici delavec Josip Brajdot, katerega je opekla pred kratkim voda iz kotla v Moserjevi tovarni.

— **Iz Soče so potegnili** pri Gradišču truplo Franca Zupanca, ki je 4. t. m. ušel iz kaznilnice in bil doma iz Duplice na Kranjskem.

— **Z murve je padel** 73letni Franc Pavšič v Ločniku na Goriškem. Padel je tako nesrečno, da je obležal mrtev.

— **Dogodki v Ricmanjih.** Iz Ricmanj nam pišejo dne 12. t. m.: Minoli četrtek, dne 6. t. m. smo imeli civilni pogreb 75letne pok. Uršule Kuret, matere naših uglednih in dobroznanih narodnjakov gg. Josipa Kureta, gostilničarja v Ricmanjih in brata Ivana Kureta, nadučitelja v Dekanih. Kakor vsi dosedanj civilni pogrebi, je bila tudi pri tem udeležba mnogoštevilna. Ker se je vršil pogreb komaj podnoč, kadar pridejo delavci od dela, je prihitelo mnogo občinstva tudi iz sosednjih vasi. Sprevod je vodil, kakor običajno, župan Ivan Berdon. Pred hišo žalosti, kakor tudi na pokopališču, je bilo žalostinke društvo „Slavec“ — pred premikajočim sprevedom je svirala godba žalostinke. Po pogrebu se je zbrala cela množica ob polu 8. uri v dvorano „Narodnega doma“, kjer je svirala godba in društvo pelo narodne pesmi. Gospod nadučitelj Kuret se je v iskrenih besedah zahvalil pevskega društva, domači godbi in vsem udeležencem, ki so v tako lepem številu spremili njegovo mater k večnemu počitku. Po končanem govoru je zaigrala godba našo himno „Lepa naša domovina“. Za gospodom

Kuretom je govoril pevec g. Ivan Žuljan in izrazil željo, naj pevci v spomin blagopokojne zapojejo eno žalostinko. Po dvorani je nastala tihota — nakar se je začela s tužnimi glasovi razlegati žalostinka. Govorili so še nadalje gg. Kuret, župan Berdon in Josip Čok iz Lonjerja. Ker je bilo že pozno in ker so morali ljudje naslednjega dne rano na delo, zaigrala je godba v pozdrav vsem himno: „Hej Slovani“ in šli smo k počitku. Ostalim žalujočim še enkrat naše srčno — sožalje.

— **Pevsko društvo „Zarja“ v Rojani** priredi v nedeljo dne 16. junija zabavno veselico s petjem, tamburanjem in igro v prostorih „Konsumnega društva“ v Rojani pri kateri sodeluje tamburaški odsek „Zarja“. Začetek veselice točno ob 5 $\frac{1}{2}$ uri popoldne.

— **Zabodla se je** v Trstu v levo roko 25letna Josipina Jež iz Postojne. Morala je v bolnico.

— **Usmrtila se je** v Trstu neka ženska s tem, da je skočila s 5. nadstropja, o čemur smo poročali. Zdjaj so spoznali. Je 44letna Alojzija Adam, žena respicijenta fin. straže. Najbrž se ji je zmešalo.

— **Opatijske novice.** „Schweine-Artikel“ je nazval dr. Cohn notico v „Slovenskem Narodu“ z dne 6. jun., kjer smo ga kot glavnega provokatorja v Opatiji nekoliko za tista nemška židovska ušesa prijeli. Mi pa pravimo, da bi imel dr. Cohn nazivati notico s takimi židovskimi privedki šele takrat, kadar bi se opisavala njegova malenkostna oseba in kadar bi se pisalo o njegovih egoističnih nakanah, o njegovem hlepenju po denarju in časti in o sedanjim „Rosenkönigin“, o nekdanji klobučarjevi hčerki itd. itd. Priporočamo vam, g. dr. Cohn, da se vaše vsenemške ideje kaj kmalu ohlade, sicer bomo govorili razločnejše. — Nemoi v Opatiji straže z bojkotom. Pri zadnjem sestanku v „Hofbräu-Etablissementu“ so kričali Nemci na vse strani, da se mora početi bojkotirati vse, kar ni čisto nemškega v Opatiji. Posebno je pa kričal tisti dolgi pisar zdraviliščne komisije Hinterleitner. Ta človek, ki je razžalil ves hrvaški narod, še vedno hodi prost okoli, kakor da ni storil čisto nič posebnega, medtem ko sedi neki drug po nedolžnem že 8 dni v preiskovalnem zaporu, češ, da je oblatil nemško šolo. Samo tako naprej, in zavozili bode te tako blato, da vas noben vrag več ne bo mogel potegniti iz njega. — Opatijsko pristanišče še vedno čaka na boljše čase. 1. novembra 1906 je že daleč za nami, a pristanišče je še vedno v istem stanju, kakor je bilo imenovanega dne. Pomol kaže še vedno na čast in diko naše preslavne vlade svoja rebra. Parniki se še vedno prerivajo okoli pristanišča in muzika raznih piščal še vedno vznemirja goste. Duh pokojnega pomola pa po Liburniji poje slavo naši vladi. Sicer je to vse zelo, zelo žalostno ali pri nas v Avstriji že skoraj nobena resno pisana stvar nima zmisla. Prosilili in rotili smo že vse poklicane faktorje, da naj se že vendar enkrat začne z delom, ali vse ni pomagalo nič. O ljubilbo se je, kakor je to pri nas že navada, vse, ali dalo se ni nič, ker bi bilo obljubiti in dati preveč. Slavno vlado opozorimo, da naj bi se pričelo že enkrat z delom takoj, ker november mesec bo kmalu in z njim pridejo tisti viharji, kateri so precej strašni posebno v Liburniji. Prvi tak vihar pa, ki pride, porušil bo ostanke pomola čisto gotovo in Opatija ne bo imela zavetišča niti za najmanjšo ladjo. Naj se nikar ne zanašajo močje na volosko pristanišče in na pomol, ker tudi ta ni najtrše sorte. Tudi temu preti, da ga prvi vihar, kakor je bil lanski, sesuje in stori iz njega kup nerabljivega materiala. Če se to dogodi, kaj bo potem, ko ne bomo imeli ob celi liburnijski obali niti enega pristanišča niti za ladje, bežeče pred viharjem, še manje pa za parnike? Katerega se to tiče, naj trezno in dobro premisli vse to in naj ukrene, da se čim preje stori, kar se je zamudilo.

— **Opatijski dr. Cohn obsojen.** V četrtek, 13. t. m., je sedel na občni klopi pri okrajni sodnji v Voloski znani zdravnik dr. Cohn zaradi opravljanja javnega organa, namreč policijskega nadzornika Podmenika. Omenili smo že večkrat, da ima ta dr. Cohn precej dolg jezik, kadar gre proti domači opatijski stranki. To pot mu je sodnja stopila na rep. Obsojen je bil na štiri dni zapore, oziroma 80 K in povrnitev stroškov.

— **Dva vojaška begunca iz Avstrije** sta se predstavila finančnim stražnikom pri laškem Vidmu. Eden se imenuje M. Matjašič iz Istre, drugi je M. Stegon iz Trsta. Slušala sta v Trstu pri lovskem bataljonu in sta izjavila, da sta pobegnila radi strogosti v službi.

— **Veseli slavnosti vdevoji na tovanje.** V hotelu „pri Maliču“ daje družba, obstoječa iz 8 oseb, samih prvih umetnikov te dni predstave, in sicer danes, jutri in pojutrinjem vselej ob 8. zvečer. Program obsega pevake točke in komične prizore polne finega humorja. Več v inseratu.

— **Hudodelnikov konec.** Poročali smo že, da je dne 4. t. m. iz kaznilnice v Gradišču pobegnil zelo nevarni in nasilni tat Fran Zupane, kateri je imel prestati še 8 let ječe. Zupane je pri pobegu skočil v Sočo in so mislili, da jo je preplaval, kar se pa ni zgodilo, kajti dne 11. t. m. so mrtvega potegnili iz Soče.

— **Izpod policijskega nadzorstva je pobegnil** leta 1879. v Gaberju na Primorskem rojeni in v Prečno pristojni Leopold Pegan.

— **Prijeli so** v Konjicah prisiljenca Mihaela Grubmaira, ki jo je dne 25. maja od dela pri zgradbi II. državne gimnazije popihal. — V Celovcu pa so prijeli korigendera Martina Hütterja in Nikolaja Moserja, katere dva sta ušla dne 24. maja v družbi Franceta Jerina, ki sedaj še uživa prost zrak.

— **Delavsko gibanje.** Včeraj se je odpeljalo z južnega kolodvora v Ameriko 15 Slovencev, 52 Črnogorcev, 30 Maceдонcev in 25 Hrvatov. 25 Hrvatov je šlo v Heb, 15 v Inmost, 16 slovenskih premogarjev pa v Ljubno.

— **Izpuščene in najdene reči.** Dijak Anton Mayer je izgubil rdečo denarnico, v kateri je imel 13 K denarja. — Posestnik Matija Opald je izgubil 4 K vredno železno verigo. — Kuharica Rozalija Štepharjeva je izgubila denarnico, v kateri je imela 23 K denarja.

— **V Tivoliskem gozdu** je bila pred enim mesecem najdena srebrna ura s srebrno verižico. Lastnik jo dobi pri županstvu v Spodnji Šiški.

— **Ljubljanska društvena godba** priredi jutri zvečer koncert v hotelu „Južni kolodvor“ (Seidl), Kolodvorske ulice. Začetek ob polu 8. uri. Vstop prost.

— **Slovenci v Ameriki.** V rudniku se je ubil v Vest Mineralu Tomaž Flis. Zapustil je ženo in sedem otrok.

— **Najnovejša novice.** — Zopet zaroka v vladarski hiši. Grški princ Juri, bivši vrhovni komisar na Kreti, je prišel v Pariz, da se zaroči s princezino Marijo Bonaparte. Princ je star 38, princezinja pa 25 let.

— **Novo poslopje za vojno ministrstvo** se zgradi na „Stubenringu“ na Dunaju. Tja premeste tudi Radeckega spomenik.

— **Za kugo so umrle** blizu Astrahana tri osebe.

— **Za moravskega** namestnika je baje izbran drž. poslanec prof Jaroslav Thun.

— **Izpred sodišča.**

— **Kazenske obravnave pred deložnim sodiščem.**

— **Tepez.** Fantje France Capuder, Lorenc in Janez Berk, vsi iz Vidma, so v noči na 13. aprila t. l. v domači vasi s kolmi oboroženi čakali na prihajajoča brata Andreja in Jakoba Capudra. Ko sta prišla v bližino, je Franc Capuder vsakega imenovanega s polenom po glavi udaril, da sta se zgrudila, ter je Jakoba Capudra na tleh ležečega suval in brcal. Povoda za napad okvarjenca nista provzročila. Obdolženca pravijo, da bi se bili Jakobu in Andreju lahko ognili, a tega zaradi fantovskega ponosa niso storili. Franc Capuder je bil obsojen na 3 mesece, Janez in Lorenc Berk pa vsak na 2 meseca težke ječe.

— **Nevarno pretil.** Nace Novak, kajzarja sin v Kranju, je bil nekaj jezen na zasebnika Janeza Ravnika. Na žaljivo pripombo dne 13. mal. travna t. l. „Nace, nocoj si pa malo pijan“, je Novak malo zrojil. Podil je oborožen s sekuro Ravnika, kateremu se je pa posrečilo najti zavetje pri orožnikih. Nato ga je šel iskat v Ravnikovo stanovanje, in ker je bilo zaprto, pridrl je v sobo učiteljice, ki ravno tam stanuje, ter ponavljal groznjo, da ga mora še nocoj ubiti. Obsojen je bil na 6 tednov težke ječe.

— **Nepošten hlapec.** Pri posestniku Jožefu Gnezdi v Gor. Kanomlju je služil za hlapca 19 let stari Filip Mrak. Dne 12. vel. travna t. l. se mu je vzbudila želja po suhem mesu. Novak je dobro vedel, da se take reči dobijo v kleti; zato jo je odprl in izmaknil gnjat, vredno 10 K in suh želodec vreden 24 K, ki ga je prodal neki gostilničarki. Poneveril je pa tudi lansko leto, ko se je še učil kovaškega obrta, svojem mojstru Janezu Lemutu iz Vrhpolja 48 K 28 v. Aretujočima orožnikoma se je izdal za Jožefa Črnolagarja. Aretaciji se je Novak porobu postavil, ter sunil dvakrat orožnika v levo nogo; tudi med eskorto je suval in psoval orožnika. Obsojen je bil na 10 mesecev ječe.

— **Nekaj razbešenega perila je vzela** Urša Škrabe, delavka iz

Trsta, na odprtem Garzarolijevem podu, ki stoji tik državne ceste na Razdrtem. Ukradene reči je skrila pod obleko. Zasačila jo je domača dekla ter ji ukradeno blago odvzela. Orožniku je rekla, da se piše Alojzija Škrabe. Ker je bila obdolženka že dvakrat zaradi tatvine kaznovana, je bila obsojena na 6 mesecev težke ječe.

Telefonska in brzajavna poročila.

Dunaj 14. junija. Dr Ivčević in drugi dalmatinski poslanci so danes dospeli semkaj ter se zbrali v parlamentu na posvetovanje o skupnem jugoslovanskem klubu Splošno se sodi, da radi postopanja slovenskih klerikalcev ne bo mogoče osnovati skupnega kluba.

Dunaj 14. junija. Kandidatura dr. Weisskirchnarja za mesto predsednika je stopila v ozadje in lansira se zopet za kandidata dr. Ebenhoch.

Dunaj 14. junija. Socialno-demokratski poslanci so imeli danes sejo, ki je bila izredno številno obiskana. Posvetovali so samo o parlamentarni komisiji, ne da bi se dotaknili drugih političnih vprašanj. Posvetovanje se bo jutri nadaljevalo.

Dunaj 14. junija. Socialnodemokratski poslanci bodo v eni prvih sej državnega zbora vložili nujni predlog, tičoč se samomora dragonca J. Malika.

Dunaj 14. junija. Vodja Nemcev na Češkem dr. Eppinger je poklican, kakor poročajo nemški listi, v gosposko zbornico

Budimpešta 14. junija. Posl. Farkashazy je pozval na dvoboj posl. Nagy, s katerim sta se v parlamentu sprla. Farkashazy je provociral tudi urednika Holloa, ker ga je napadel v svojem listu „Magyarország“.

Budimpešta 14. junija. „Alkotmány“ potrjuje vest, da bo dr. Voršak imenovan za dja-kovskega škofa.

Pariz 14. junija. Francoska in japonska vlada priobčita v ponedeljek zapisnik pogodbe, ki ste jo sklenili in ki je znana pod imenom francosko-japonskega sporazuma.

Gospodarstvo.

— **Bakreni izdelki so cenejši.** Ker so se cene bakrenih surovin znižale, so tudi bakreni izdelki cenejši in sicer stane 100 kg bakrene pločevine 315 K (prej 325). Stare bakrene pločevine se zamenjajo z isto množino novih za 235 K 100 kg. Avstro-ogrski žični biro je znižal ceno bakrenim žicam za 100 kg od 310 K na 302 K. Tudi cene bakrenih cevi so nekatere tovarne znižale.

— **Ponudbeni razpis.** C. in kr. vojaški stavbeni oddelek vojaškega poveljništva v Zadru naznanja trgovski in obrtniški zbornici in Ljubljani, da se bo zaradi zagotovitve zidarskih del, dobav in drugih del za stavbo novih vojašnic za infanterijo, artiljerijo in pionirje v Teodo v južni Dalmaciji dne 1. julija t. l. ob 10. uri popoldne v pisarni gori navedene stavbenega oddelka vršila pismena ponudbena razpisa. Eden izvod ponudbene razpisa je v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani na vpogled.

Rogaški Tempel-vrelec nareja apetit, povspesuje prebavljanje in ureja odvajanje. Dobiva se pri firmah M. Kastner in Peter Lassnik v Ljubljani.

Se dobi povsod!
Kalodont
neobhodno potrebno zobna Cremé
vzdržuje zobe čiste, bele in zdrave.

Zahvala.

Tamburaško društvo „Sloga“ v Spod. Logatcu se slavno Posojilnici v Dol. Logatcu tem potom najiskrenejše zahvaljuje za darilo 40 kron, katero je blagovolilo o priliki obnove zbora nam podariti živeli!

Za odbor: Jos. Tollazzi, t. č. podpredsednik, Fr. Kludnik, t. č. tajnik.

Borzna poročila.

Ljubljanska Kreditna banka v Ljubljani
Uradni kurali dan. borze 14. junija 1907.

Stavljenci papirni.	Denar	Blag
maščena renta	97.40	97.60
arabna renta	99.60	99.80
avstr. krona renta	97.45	97.65
slata	116.10	116.30
ogrška krona renta	98.15	98.35
slata	110.85	111.05
posojila dež. Kranjske	98.50	99.30
posojila mesta Spljet	104.50	101.50
Zadar	99.85	100.85
bos.-herc. železnice	99.10	100.10
posojila 1902	100.00	101.00
boška dež. banka k. o.	98.25	98.75
zast. pisma gal. dež.	100.00	100.40
hipotečne banke	100.00	100.40
pešt. kom. k. o. s	105.50	106.00
10. pr.	100.00	100.00
zast. pisma inozem.	99.50	100.50
Kranjske	99.00	100.00
zast. pisma ogr.	99.00	100.00
dež. hranilnice	100.00	100.30
s. pla. ogr. hip. ban.	99.50	100.50
abl. ogr. lokainih železnice d. dr.	100.00	101.00
abl. češke ind. banke	99.90	100.90
priotr. lok. želez. Trst-Poreč	98.75	99.75
priotr. deželjskih žel.	296.50	298.50
priotr. juž. žel. kup.	100.00	101.00
avstr. pos. na žel. p. o.	100.00	101.00
Srednje	150.15	152.15
Švedske od 1. 1907	251.50	255.50
ed 1. 1904	143.25	146.25
šved. kred. i. posojila	260.00	270.00
269.50	279.50	
ogrške hip. banke	239.50	249.50
srbske k. o. s	94.00	104.00
burške	179.00	180.00
Srednja srednje	20.80	21.80
Kreditne	430.00	440.00
posojilne	80.00	90.00
Krakovske	88.00	94.00
Ljubljanske	56.00	62.00
Avstr. rdeč. križa	44.00	46.00
Ogr.	96.85	28.85
Rudolfove	63.00	73.00
Balčburške	84.50	90.50
Dunajske kom.	460.00	470.00
Daljšice	134.25	135.25
Orževne železnice	665.50	666.50
Avstr.-ogrške banke	1760.00	1770.00
Avstr. kreditne banke	648.25	649.25
Ogrske	749.00	750.00
Prvomostne	241.50	243.00
Remogokop v Alonci (Srbija)	714.00	718.00
Alpinske montan	574.00	578.00
Prške žel. ind. dr.	2538.00	2548.00
Stana-Muranyi	538.50	539.50
Prševljake prom. družbe	959.00	962.00
Avstr. orošne banke	525.00	530.00
Boške strokovne družbe	147.00	149.00
Verzoze	11.25	11.40
br. cobin	19.20	19.22
branci	23.52	23.60
marke	24.06	24.12
govorilne	117.82	118.02
marke	96.55	96.85
2.52	2.53	
4.84	5.00	

Žitne ceno v Budimpešti.

Dne 14. junija 1907.

Terrain.	60 kg K	10.82
Pšenica na oktober	60	8.43
Koruzna julij	60	5.91
1908 maj	60	5.90
Ovsa oktober	60	7.20

5 h ceneje.

Meteorološko poročilo.

7. ština nad morjem 06.2 Srednji tlačni tlak 756.0 mm

Junij	Opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v C.	Vetrovi	Nebo
13	9. av.	733.5	19.4	sl. zah.	jasno
14	7. xj.	733.8	17.0	brezvetrno	del. oblač.
	2. pop.	733.7	23.7	sl. jz. zah.	dež

Srednja večerajšnja temperatura: 21.0° normale: 17.5°. Padavina v mm 0.2

V nedeljo, dne 16. junija ob treh popoldne se bo v Črni vasi št. 6 oddalo približno

20 oralov košnje

in sicer prva in druga košnja v manjših in večjih kosih proti takojšnjemu plačilu. 1957-8

Dabilo

izrednemu občnemu zboru Posojilnice za Loški potok, Drago in Travo reg. zadr. z neom. zavezo v Travniku, kateri se bode vršil

dne 22. junija 1907 ob enajsti uri predpoldan v spodnjih prostorih gosp. Ivana Lavriča v Travniku.

Dnevni red: 1.) Prememba pravil. 2.) Slnčajnosti.

Načelnstvo.

Trgovsk. pomočnika

kot prvo moč, popolnoma izurjenega v trgovini z mešanim blagom. sprejme tverka NORB. ZANIER & SIN, Sv. Pavel pri Preboidu. 1933-3

stanovanje

s 3-4 sobami in pritlikinami v največji hiši, v novem delu mesta, Frančiškansko predn. estje, za takoj ali vsaj do 1. avgusta. — Ponudbe na upr. „Slov. Nar.“ pod „stanovanje“.

10.000 parov čevljev!

4 pari čevljev samo 5-50 K. Vseled ugodnega ogromnega nakupa se odda za to nizko ceno: par moških in par ženskih čevljev, črnih ali rjavih na trakove z močno zbitimi podplati, najnovije oblike, dalje par moških in par ženskih modnih čevljev, elegantnih in lahkih. Vsi 4 pari samo 5-50 K. Za naročitev zadostuje dolgost. 1972. Razpošiljanje po povzetju. Izvoz čevljev KOHANE, Krakov št. 31. Nengajajoče rad zamenjam.

Hotel „Južni kolodvor“ (A. Seidel.)

Jutri, v soboto 15. junija t. l. velik KONCERT. Začetek ob poluosmih. Vstop prost. A. Seidel, hotelir. Vsako soboto in nedeljo sveže „bavarsko pivo“.

Trgovski prostor

s policami, v lepem kraju na Gorenjskem, poleg župne cerkve, se odda za več let v najem. Pripravno za začetnika ali kako žensko. 1832 3 Vprašanja pod „Trgovina 18“ poste restante, Ljubljana.

Švicarija.

Od 1. maja nadalje tudi gorka kuhinja Vsak dan ob 3. in ob 7. popoldne KONCERT Ljublj. seksteta na lok Ob nedeljah in praznikih ob 7. uri zjutraj, 1/10. dopoldne in ob 3. in 7. popoldne. Ustop vselej prost.

Svetlolikalnica in čistilnica
Kolodvorske ulice št. 8
je sedaj opremljena popolnoma na novo in so odstranjene vse tehniške težkoče, da se očisti perilo snežnobelo in izgleda kakor novo. Prevezujemo se tudi bluze, sukunj., obleke, zastorji. Perilo poslano od zunaj se hitro osnaži in ceno zaračunaj. 1940-2
Z odličnim spoštovanjem
Anton Šarc
Ljubljana

AGENTI

(tudi zasebniki) dober dohodek in izhajanje; niso srečke, ne knjige niti zavarovanje; pošljite ponudbe pod šifro „Zakunin“ na anonimno ekspedicijo Györi & Nagy, Buda Pešta IV. Magyarutca 8. 1887 4

Brusača

ličje parna žaga D. Vilhar i. dr. v Gerovem via Rakek. Nastop službe od 1. do 15. julija let. leta. Plača po dogovoru. 1929 3

Hotel „pri Maliču“ v Ljubljani.

V četrtek 13., v petek 14., v soboto 15 in v nedeljo, dne 16. junija Veseli slavnati vdovci na potovanju. Nastavljeni umetniki: Mici Hermann, dunajska pevka pesmi iz Ronach. konkurence. Fredy Gärtner, groteski komik, bivši član Nemškega gledališča v Monakovem. Rudolf Bacher, predstavljalec tipov iz Zgorelca, Reichshallen-theater. Brat in sestra Marlitt, salonski dunajski gledališča v Curihu. Pepi Paul, humorist in plesni komik od Bristolu in Levovu. Poldi Marlitt, kupletni pevec in impresario. Rudolf Peschke, kapelnik in kompozist. Moderen, kom., decenten program. Začetek ob 8. zveč. Vstopnina 80 vin. NB. Po predstavi prosta zabava à la Maxim, h kateri se vljudno vabi. 1960 3 Ravnateljstvo Bacher-Gärtner.

Vljudno se priporoča trgovina s klobaki in črevlji

Ivan Podlesnik ml. Ljubljana, Stari trg šte. 10. Velika zaloga, solidno blago. 3512 Gene zmerne. 75

Trgovski pomočnik

21 let star, večje manufakturne in mešane stroke (specielno manufakturni) želi svoje sedanje mesto premeniti. Natančnejša pojasnila pod šifro „Sreča“, poste restante Litija. 1981

slikarska pomočnika

se sprejmeta proti dobremu plačilu. Več se poizve pri Janezu Turšiču, slikarskemu mojstru Cirknici. 1976-1 P 284/99/91/I 1980

14 letni deček

se lahko takoj odda v kako trgovino na Kranjskem ali Štajerskem v pouk. Ponudbe so prijavit pri c. kr. okr. sodišču v Ljubljani, odd. I, kjer se domeni tudi glede pogojev. C. kr. okr. sodnija v Ljubljani, oddelek I, dne 11. junija 1907.

Prodaja. Dobro uspevajoča eksportna trgovina

za plinova žarila in svetiljke ter lastno izdelovanje žaril, ki se da prav lahko voditi, na Hrvaškem in v Slavoniji ter v Bosni prav dobro uvedena, se zaradi nemožnosti upravljanja dveh trgovin takoj proda. Kupea počim v vodstvu trgovine. Več pove Splošna posredovalnica za trgovino in obrt Lovrenčić & Šalamun v Zagrebu. 1849-2

! Ponos!

vsake gospodinjje je dobra kava, zato naj ne manjka v nobenem gospodinjstvu Planinškove pražene kave. Vsaka gospodinja, ki je le enkrat poskusila Planinškovo praženo kavo jo kupuje vedno, ker je ta kava vedno sveža in pražena potom vročega zraka, skrbno izbrana nezdravih in nezrelih zrn, vedno enake kakovosti, najizdatnejša — zato najcenejša. Nobena gospodinja naj ne opusti vsaj enega poskusa. Prva Ljubljanska velika žgalnica kave Dunajska cesta, nasproti kavarne Europe. 3936-33

Hamburg-Amerika Linie
Vožnja traja 6 dni izvrsna prilika za potovanje in ostane z najnovjšimi leta 1905 in 06 zgrajenimi velikanskimi parniki „Amerika“ 24,000 ton „Kaiserin Augusta-Victoria“ 25,000 ton toraj še enkrat večji kakor do sedaj velikij parniki z 8-12,000 tonami Pojasnila daje zastopnik: Fr. Seunig, Ljubljana Kolodvorske-ulice št. 28 Odhod iz Ljubljane vsak ponedeljek, torek in četrtek v tednu.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda. Veljaven od dne 1. maja 1907. leta. Odhod iz Ljubljane juž. žel.: 4-58 zjutraj. Osebnij vlak v smeri: Jesenice, Trbiž (Samo ob nedeljah in praznikih od 2. junija do 8. septembra.) 7-05 zjutraj. Osebnij vlak v smeri: Jesenice, Gorica, Trst d. ž., Trbiž, Beljak, Celovec. 7-07 zjutraj. Osebnij vlak v smeri: Rudolfovo, Straža-Toplice, Kočevje. 9-05 predpoldne. Osebnij vlak v smeri: Jesenice, Beljak, Celovec, Praga. (Samo od 1. junija.) 11-40 predpoldne. Osebnij vlak v smeri: Jesenice, Gorica drž. žel., Trst drž. žel., Beljak, Celovec, Trbiž. 1-05 popoldne. Osebnij vlak v smeri: Rudolfovo, Straža-Toplice, Kočevje. 3-45 popoldne. Osebnij vlak v smeri: Jesenice, Gorica drž. žel., Trst drž. žel., Beljak, Celovec, Praga, Trbiž. 7-10 zvečer. Osebnij vlak v smeri: Rudolfovo, Kočevje. 7-35 zvečer. Osebnij vlak v smeri: Jesenice, Beljak, Celovec, Praga, Trbiž. 10-40 ponoči. Osebnij vlak v smeri: Jesenice, Gorica drž. žel., Trst drž. žel., Beljak, Trbiž. Dohod v Ljubljano juž. žel.: 8-37 zvečer. Osebnij vlak iz Straže-Toplice, Rudolfovega, Kočevja. 8-45 zvečer. Osebnij vlak iz Trbiža, Prage, Celovca, Beljaka, Gorice drž. žel., Trsta drž. žel. 11-50 ponoči. Osebnij vlak iz Trbiža, Celovca, Beljaka, Gorice drž. žel., Trsta drž. žel. 6-58 zjutraj. Osebnij vlak iz Trbiža, Gorice drž. žel., Trsta drž. žel. 8-34 zjutraj. Osebnij vlak iz Kočevja, Rudolfovega. 11-15 predpoldne. Osebnij vlak iz Trbiža, Prage, Celovca, Beljaka, Gorice. 2-32 popoldne. Osebnij vlak iz Straže-Toplice, Rudolfovega, Kočevja. 4-36 popoldne. Osebnij vlak iz Trbiža, Celovca, Beljaka, Gorice drž. žel., Trsta drž. žel. 6-50 popoldne. Osebnij vlak iz Jesenic, Prage, Celovca, Beljaka. (Samo od 1. junija.) Odhod iz Ljubljane drž. kolodvor: 7-28 zjutraj. Mešani vlak v Kamnik. 2-05 popoldne. Mešani vlak v Kamnik. 7-10 zvečer. Mešani vlak v Kamnik. 10-50 ponoči. Mešani vlak v Kamnik. (Samo ob nedeljah in praznikih.) Dohod v Ljubljano drž. kolodvor: 6-46 zjutraj. Mešani vlak iz Kamnika. 10-59 predpoldne. Mešani vlak iz Kamnika. 6-10 zvečer. Mešani vlak iz Kamnika. 9-55 ponoči. Mešani vlak iz Kamnika. (Samo ob nedeljah in praznikih.) (Odhodi in dohodi so naznačeni v srednjeevropskem času.) C. kr. ravnateljstvo državnih železnic v Trstu.